

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1011/24
24.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Неђић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ), изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 17 К.бр. 169/23 од 25.07.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 24.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и пресуда Вишег суда у Београду 17 К.бр. 169/23 од 25.07.2024. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 17 К.бр. 169/23 од 25.07.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па му је суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 48, 50, 51, 54, 63, 64, 65 и 66 КЗ, изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим што ће му се у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора урачунати и време проведено у

притвору одређеном решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 491/22 од 31.12.2022. године, који му се рачуна од 29.12.2022. године када је лишен слободе до 06.04.2023. године када је притвор према окривљеном укинут, и истовремено окривљени је осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесет хиљада) динара, коју казну је дужан платити у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што ће се, уколико новчана казна не буде плаћена у одређеном року, иста заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора, и уколико исплати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити. Наведеном пресудом, на основу члана 87 у вези са чланом 348 став 6 КЗ, према окривљеном АА изречена је и мера безбедности одузимања предмета и то 250 (двестотинепедесет) комада бојеве муниције калибра 9 x 19 милиметара. Окривљени је ослобођен од дужности плаћања трошкова кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, због погрешно утврђеног чињеничног стања и због неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине побијану пресуду, а спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да исту преиначи тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ или тако што ће окривљеног АА због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, осудити на казну затвора, уз изречену новчану казну.

Браниоци окривљеног АА, адвоката Немања Говедарица и адвокат Игор Ђурић изјавили су заједнички одговор на жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и потврди првостепену пресуду.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр. 1068/24 од 30.09.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и ожалбену пресуду укине, а спис предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ и казнити га по закону.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству окривљеног АА, браниоца окривљеног, адвоката Игора Ђурића и у присуству адвоката Душана Тодоровића, по заменичком пуномоћју за адвоката Немању Говедарицу, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеној жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и

изјашњења АЈТ у Београду из цитираног поднеска, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, побија се првостепена пресуда *због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП*, тако што се истиче да првостепеном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе. Ово стога што је окривљеном АА стављено на терет да је неовлашћено држао пиштољ марке “Црвена застава”, модел “57”, калибра 7,62 x 25 мм, фабричког броја ..., са припадајућим оквиром и 40 комада бојеве муниције калибра 7,62 x 25 мм као и 250 (двестотине педесет) комада бојеве муниције калибра 9x19 мм, при чему је првостепени суд у ожалбеној пресуди окривљеног АА огласио кривим само због неовлашћеног држања муниције, 250 (двестотине педесет) комада бојеве муниције калибра 9 x 19 мм, док у односу на остатак оружја и муниције није одлучено ни у изреци ни у образложењу побијане пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани. Наиме, оптужницом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр. 134/23 од 28.08.2023. године, окривљеном АА стављено је на терет једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, односно да је у време и на месту ближе наведеном у диспозитиву оптужнице неовлашћено држао ватрено оружје и већу количину муниције, на тај начин што је у стану, у фиоци спаваће собе, држао један пиштољ марке “Црвена застава”, модел “57”, калибра 7,62 x 25 мм, фабричког броја ..., са припадајућим оквиром, 250 (двестапедесет) комада бојеве муниције калибра 9 x 19 мм и 40 (четрдесет) комада бојеве муниције калибра 7,62 x 22 мм, на основу чега су радње окривљеног правно квалификоване као кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ. Међутим, имајући у виду да је правилно првостепени суд, на основу доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђеним њиховим извођењем, утврдио да је окривљени АА неовлашћено држао муницију у фиоци спаваће собе, у количини од 250 (двестапедесет) комада бојеве муниције калибра 9 x 19 мм, а о чему ће у наставку ове пресуде бити више речи, док је за пиштољ марке “Црвена застава”, модел “57”, калибра 7,62 x 25 мм, фабричког броја ..., са припадајућим оквиром и 40 (четрдесет) комада бојеве муниције калибра 7,62 x 22 мм утврђено да припадају тасту окривљеног, ББ, који је у спорном периоду живео у стану код кћерке и зета АА, доневши собом предметни пиштољ са оквиром и муницију, чији је дакле власник али и држалац, правилно је првостепени суд окривљеног АА огласио кривим само за неовлашћено држање муниције у наведеној количини.

Код постојећег стања ствари, жалбени навод јавног тужиоца ВЈТ у Београду, да уколико првостепени суд сматра да је сведок ББ власник и држалац пиштоља марке “Црвена застава”, модел “57”, калибра 7,62 x 25 мм, фабричког броја ..., са припадајућим оквиром и 40 (четрдесет) комада бојеве муниције калибра 7,62 x 22 мм, да је морао имати у виду да је ове ствари пренео из свог стана у стан где су затечене, без значаја је на другачију одлуку суда будући да суд утврђује чињенично стање у границама чињеничног описа из оптужног акта, па како ББ није оптужен због

извршења кривичног дела, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду.

Надаље, насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично - правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом као и радње које је предузео приликом извршења истог.

Побијајући првостепену пресуду *због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања*, жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена одбране окривљеног АА и исказа сведока ББ, тако што се у жалби износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде, а с тим у вези оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да је окривљени АА извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а не кривично дело за које је оптужен недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ оптужним актом ВЈТ у Београду Ктo.бр. 134/23 од 28.08.2023. године.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд, на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, исказа сведока ББ, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је, супротно жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично-правне радње за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеној жалби истиче супротно.

Наиме, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно утврдио да пиштољ марке “Црвена застава” модел “57”, калибра 7,62x25 мм, фабричког броја ..., са припадајућим оквиром и 40 (четрдесет) комада бојеве муниције калибра 7,62x25 мм, припадају ББ, иначе тасту окривљеног АА, чији исказ је детаљно интерпретиран и сагласан са другим доказима изведеним током поступка. Пре свега окривљени АА и сведок ББ, су учинили неспорним да је пре критичног догађаја ББ дошао да живи код своје трудне ћерке и зета, у намери да им помогне, да је са собом

понео пиштољ који је иначе добио на поклон од колега из полиције за одлазак у пензију и у договору са зетом, АА, исти је ставио у један плакар, као и да је уз предметни пиштољ пренео и 40 комада муниције. Исказ сведока ББ, сагласан је и са решењем МУП РС, ДП, број 5366/10 од 13.05.2010. године и оружним листом за држање оружја, СУП Београд, ОУП – ПС Чукарица од 23.08.2010. године, из којих произлази да је предметни пиштољ регистрован на лице ББ. Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд ценио и чињеницу да је потврду о привремено одузетим предметима потписао окривљени, без обзира што предметно оружје и целокупна муниција наведена у потврди није његова, из разлога што су ове ствари пронађене у његовој кући, а да у том тренутку његов таст није био код куће. Дакле, насупрот чињеници да је потврду о одузетим предметима и то предметно оружје и муницију, одузету од стране овлашћених службених лица, потписао окривљени, те упркос чињеници што сведок ББ, није званично пријавио промену пребивалишта, нити боравиште на адреси своје ћерке и зета, а код чињенице да су и окривљени АА и сведок ББ, потврдили да је нешто пре критичног догађаја, сведок ББ, дошао у кућу свог зета и ћерке, у намери да помогне трудној ћерки и собом понео напред наведени пиштољ са оквиром и 40 комада бојеве муниције, калибра 7,62x25 мм, правилно закључио да су наведене ствари власништво, односно да је држалац истих управо сведок ББ, а не окривљени АА, како му се то ставља на терет оптужним актом.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд закључио да се неовлашћено држање 250 комада бојеве муниције, калибра 9,19 мм, колико је пронађено и одузето од окривљеног АА, као муниција коју је неовлашћено држао, не може сматрати већом количином, имајући у виду да Кривични законик за квалификовани облик кривичног дела из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, не одређује шта се има сматрати већом количином, што такође не чини ни Закон о оружју и муницији одредбама којима се прописује набављање и држање оружја из категорије А и категорије Б, нити прописима о ношењу оружја из категорије Б, али у недостатку законског решења овог правног питања, правилно је првостепени суд, имајући при том у виду и правни принцип у сумњи повољније по окривљеног, нашао да је предметна количина муниције “мала” количина, за шта је у образложењу побијане пресуде дао јасне, логичне и аргументоване разлоге које у целости прихвата и овај суд као другостепени, оглашавајући окривљеног АА кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је **правилно применио кривични закон** када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметно кривично дело извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози.

Стога су жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду којима се у овом делу побија првостепена пресуда за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби јавног тужиоца ВЈТ у Београду, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да се ради о оцу троје малолетне деце, његово коректно држање пред судом и околност да је окривљени признао извршење кривичног дела за које је оглашен кривим, што је у конкретном случају у битном допринело бржем и ефикаснијем окончању поступка, као и околност да се ради о лицу које није осуђивано, док отежавајућих околности на страни окривљеног суд није нашао те је правилно поступио када је окривљеном АА применом одредби чланова 45, 64, 65 и 66 КЗ изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим да ће се окривљеном сходно одредби члана 63 КЗ у случају опозива условне осуде урачунати време проведено у притвору ближе наведено у побијаној пресуди, а затим га применом одредби чланова 48, 50, 51 осудио на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљададинара), коју казну је дужан платити у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом последица пропуштања.

По оцени Апелационог суда у Београду, изречена мера упозорења – условна осуда као врста кривичне санкције и новчана казна на коју је окривљени осуђен првостепеном пресудом, сразмерне су тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, исте су нужне али и довољне за постизање сврхе изрицања кривичних санкција и сврхе кажњавања, како на плану индивидуалне тако и на плану генералне превенције.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, и то свим олакшавајућим околностима, а у одсуству отежавајућих на страни окривљеног, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду да се изреченом казном не изражава друштвена осуда за учињено кривично дело, а посебно имајући у виду степен друштвене опасности, као и количину пронађене и одузете муниције од окривљеног, те да је код окривљеног пронађен и пиштољ и то склопљен, који није обезбеђен за безбедно чување на начин да не дође у посед неовлашћених лица и не угрози безбедност људи и објеката у складу са чланом 32 Закона о оружју и муницији, при чему окривљени у заједничком домаћинству живи са супругом и троје малолетне деце док у другом делу куће живе родитељи и брат окривљеног, те су предметни пиштољ и муниција доступни свима, што представља отежавајућу околност коју првостепени суд није ценио приликом доношења првостепене одлуке, а због чега га је било нужно осудити на строжу казну, оцењени су и одбијени као неосновани. Ово из разлога јер је по оцени Апелационог суда у Београду првостепени суд правилном оценом свих напред наведених околности у односу на окривљеног, имајући притом у виду степен кривице окривљеног, висину запређене казне, његове личне прилике као и све околности конкретног случаја, нашао да је условна осуда као врста кривичне санкције у мери како је то изречено побијаном пресудом, и новчана казна у износу који је одмерен истом, сразмерна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице

окривљеног.

По оцени Апелационог суда у Београду правилно је поступио првостепени суд када је на основу члана 87 у вези са чланом 348 став 6 КЗ према окривљеном АА изрекао и меру безбедности одузимања предмета и то 250 комада бојеве муниције калибра 9x19мм, правилно налазећи да се ради о предметима извршења кривичног дела чије је одузимање по закону обавезно.

Имајући у виду с једне стране стварне трошкове настале током овог кривичног поступка, а са друге стране личне и породичне прилике окривљеног који је ожењен, отац је троје малолетне деце, без сталног запослења, правилно је првостепени суд оценио да би плаћањем трошкова кривичног поступка могло бити доведено у питање егзистенција окривљеног и лица које је по закону дужан да издржава, те је правилно поступио када је окривљеног ослободио од дужности плаћања трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић